

Igor Staro 1

From: "Igor Stojakovic" <istojako@barok.foi.hr>
Sent: 9. listopad 2003 0:14
Subject: Dan Nezavisnosti 08 - 10 - 2003! Dan kada smo postali nezavisni.. od koga ili cega ne znam :)

Da krenemo redom. Ovo je jos jedan od Balkyevih reporta sa svjetskih puteva mira, predocenih reportom za sve one koji po nekom XY kriteriju zasluzuju biti ovdje. BCC: cini cuda, niko ne zna ko sto dobija, ali svi imaju priliku prokomentirati report, ili zamoliti da iste vise ne dobivaju i zelje ce biti uslisane.

Uvod samo zato sto ima par novih-starih lica u BCC listi pa da se pojASNIMO. A sada...

Da.. Srijeda, 08-10-2003, AD (GG?):) dan Nezavisnosti u Hrvata, slobodan dan za nas radnike (:)), ali i za one koji ne rade.

Po vec ustaljenom obicaju, radnici vole iskoristiti dan bez guzve za odlazak na piknik, izlet, setnu priodom, jer od napornog cjelodnevnog rada kroz godinu, sakupi se dovoljno negativne energije i nervoze da je to potrebno nekako upozitiviti :)

Za ovogodisnji dan odabran je mini izletic na Otoce Brijuni. Na otocje se kreće sa mola u Fazani, mjestu na jugu Istre, gdje nas je docekalo sumnjicavo vrijeme i pustos.

Kao sto se sa slike da primjetiti, i valovi su se poigravali, nebo je bilo prilicno sumorno i sve se cinilo kako je put do Fazane bio poprlicno uzaludan. Iako smo u ekspediciji imali clanove koji pate od morske bolesti, odlucili smo se zakoraciti na brod i ne odstupiti od pocetnog nauma - Otici na Brijune ako vrijeme bude lijepo i suncano.

Odvojili smo se nasom Perojkom od mola, i Fazana je ostajala iza nas, bivala je sve manja i manja, valovi nisu bili nimalo ugodni, ali opet nije to bilo nikakvo nepodnosljivo vrijeme, a dokaz tome je i nas clan ekspedicije koji bi po jos malo gorim uvijetima zasigurno sastojke svoga zelua podijelio sa svekolikim pukom, ali to se nije dogodilo. (za one koji ce sad pomisliti da sam clan ekspedicije koji bi bljuvo ja, nece moci, meni je na moru super fora)

Kako je vrijeme proticalo, Fazana je postajala sve manja, manja i manja, vrijeme se smirivalo, a....

... Veliki Brijun postajao je sve veci i veci i veci. Prvo na doceku u Brijunsку luku doceka vas gradjevina iz 1902ge godine, prva gradjevina na ovim područjima napravljena od armiranog betona (ha.. nisam ja tolko pametan, ali smo bili u muzeju gdje su slike brijuna kad ga je austrijanac koji ga je izgradio poceo graditi pa je pisalo da je na ovoj zgradji testirao armirani beton jer je tada to bio novitet pa kad se tu pokazalo dobrim onda je krenuo dalje). koja stoji prazna. Iako zatvorenih vrata za javnost, moja malenkost je skuzila da je neko zaduzen za cuvanje ove zgrade zaboravio zaključati vrata, a di su vrata odključana tu sam se ja prosetao malo da vidim sto ima :) .. nema nista, prazna kuća, samo je u jednoj prostoriji ostatak izložbe fotografija, ali k tome fotografija na staklu koje zahtijevaju pozadinsko osvjetljenje da bi se vidjele, tako da u biti nisam vidio nista pametno u njoj osim

potencijalnog prostora za moju buducu rezidenciju :)... ako imate viska para i nezname kuda s njima, hvala lijepa, javite se, dat cu broj racuna i svi donatori moci ce na moju terasicu doci popiti kaficu u bilo koje doba godine kad cu boraviti u kuci .)

Ubrzo nakon silaska na Brijun zaputili smo se u posjet villi u kojoj se odrzavaju tri stalne izlozbe, Izlozbe prepariranih zivotinja koje je Tile dobijao na poklon, a navodno su sve umrle ili od starosti ili od bolesti i te nije upucavo, zatim izlozba tiletovih fotografija i izlozba tiletovih trofeja, znaci glave i koske onih srndaca koje je upucao osobno. Jos je i nova neka izlozba o tom austrijancu koji je gradio brijune, ali ta ne spada u ove tri nego tako.. tamo je i ona :) Na ulasku u muzej, prvo sto je meni upalo u oko, tigar, navodno umro prirodnom smrcu :) yeah right, bas mi ne izgleda ko da je bio bolestan kas su ga oderali, ali boze moj.. vjerovat cemo prici.

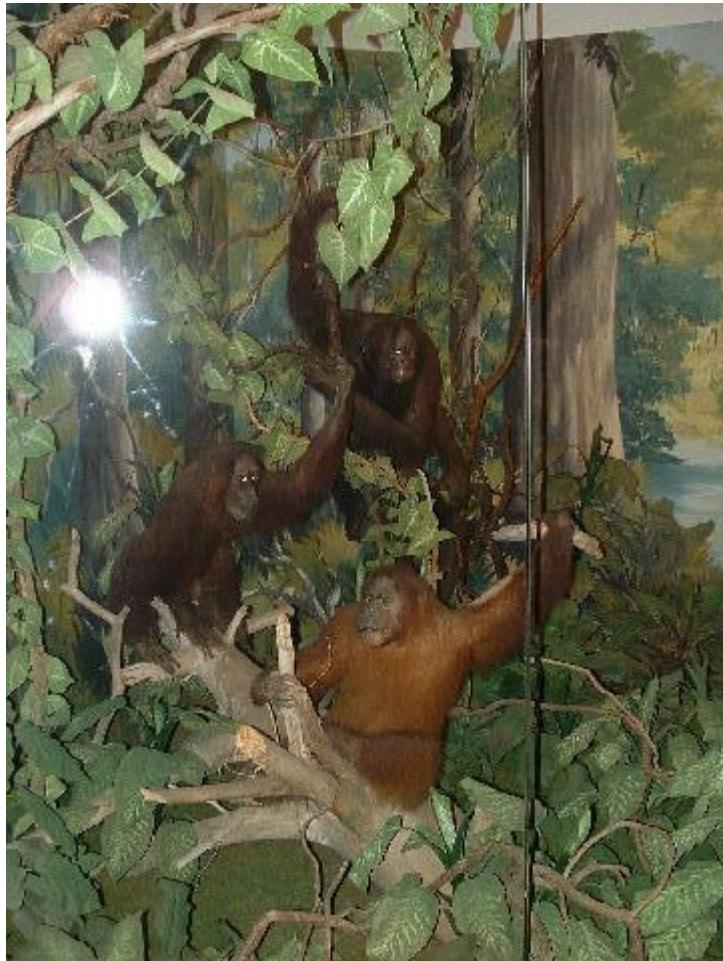
Cim sam se okrenuo, vidim, drzi Tito tu golubicu, stisce ju, gladi.. a ja kao ljubitelj zivotinja, reko Tile pusti tu ticu, sta je gnjavis, oces da umre prirodnom smrcu pa da je prepariras ko i sve ovo ostalo ?.. a na to meni Tile dobaci, jeli Balky (kako li je znao koji sam pitam se, da nije cuo onog s perom lozacem ? :), nego rece on meni, jeli Balky.. znas sta cu ti rec, vidim ja i ti slicno ko i ja ides svijetom kad smognes snage i tata novaca, putujes tim putevima mira, ja sam cekao da ti dodjes i da ja pustim ovu golubicu kao simbol mira na tvom putu mira.. i evo.. pustam je... leti leti bijela golubice, visoko visoko...

I tako je Stari pustio ticu, ja reko, majstore kuda sad ? kaze meni Tile.. nista idi ti, prosetaj tu muzejem, a ja cu na kat, da se preodjenem pa cu ti pokazat malo kako je to izgledalo dok sam ja bio mlad.

I ja nebud blesav, di neces Starog poslusat, oso djir kroz muzej,

a tu je bilo prepariranih majmuna, poklona svjetskih drzavnika, zamislite, donosili mu majmune... pa Afrikanci.. i onda se cude sto su majmuni na Brijunima umrli mladi.. ja se ne cudim.. naime majmuna sam video na Brijunima, ali banane nigdje ... pa sta ce majmun jest, Sardele ? :) pih... nije ni on blesav :)

I tako.. taman sto smo se nagledali majmuna, tigrova i preko 200tinjak prepariranih zivotinja, navodno najplemenitijih i naljepsih primjeraka koji su tu uginuli, reko, ma idem gore.. Stari ceka... tek sto sam se popeo.. dere se on...

Baaallleeeee Giiimmmeeeeeee Faaaaajjjvvvvv. Ja reko.. Tile... Sumpac i tebi! Stari, sta ima kako je.. I tako Vam je on meni pokazao preko 300 tinjak njegovih najboljih fotografija, sto sa Sofijom Loren, Burtonom, Nehruom, starim Gandhijem i mladom mu cerkom.. ma mislim cudo cudo toga je on meni pokazao, no, kako je imao posla, napustio nas je prerano, spokoj mu dusi, i mi ostadosmo sami da razgledavamo dalje.

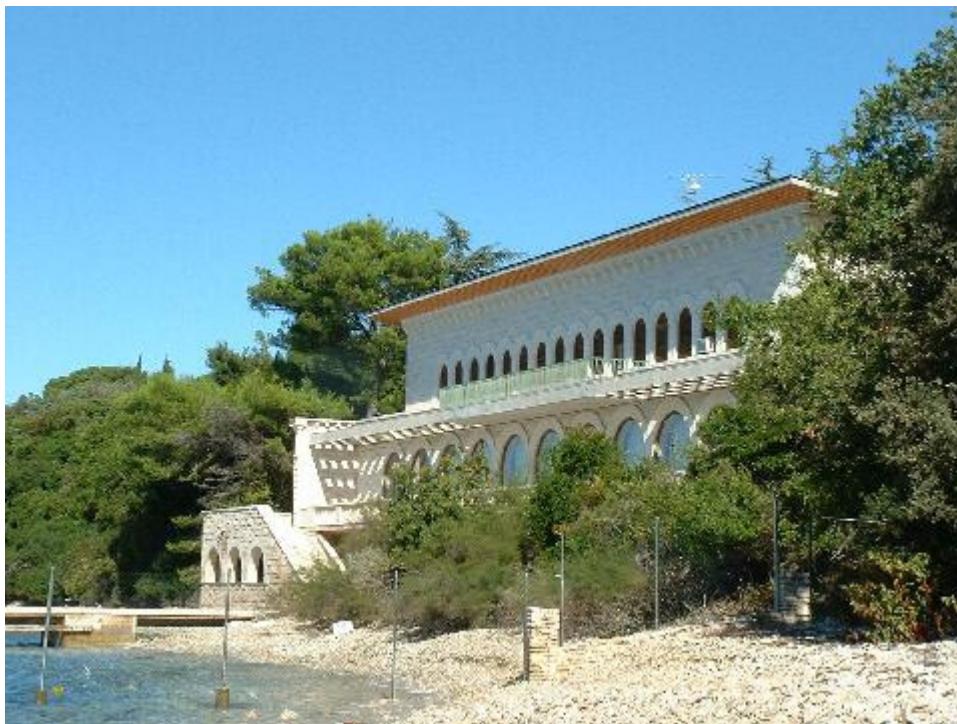
Uz sve ove TiTine stvari, tu je i zaluto mikroskop kojim je uzrocnika Malaria i ljev za istu na Brijunima trazio i pronasao te dobio nobelovu cika Koch, a onda kako je imao mali kofer kad je odlazio nije mogao i Nobelovu i komarce i optiku u isti kufer spakirat pa je rekao, ma neka... kupit cu si od Nobelove novu optiku kod rusa.. cuo sam imaju oni neku...

Od prevelike tuge i umora, sjeli smo na prvi vlak koji je naisao i krenuli dalje.. kad cujem ja dere se Vlakovodja -- "KONJU JEDAN MAKNI SE S CESTE".. ja reko da vidim sta je, ko mu se isprijecio pa da mu ja kazem sta ga ide, da pomognem ovom, gore pomenutom vlakovodji, kad.. eto... sliko ja... i nastavismo put dalje.. put do arheoloskih iskopina starih rimljana...

Tu su me neki ceski turisti zamolili da ih uslikam, zamislite jadnici, dosli iz daleke ceske, a reko.. sta cu sad.. nema mi druge... no naporni bili, vidjet cete, morao sam jos nekolicinu puta ponovit slikanje.. al nema veze, isplatio se, na kraju su me odveli na veceru.. uf sto sam ugnjavio tamо konobara, samo za mene, njoki sa plodovima mora.. jaaaaoo kako sam se nazdero.. al sad sam opet gladan.. nema veze.. sad cu na spavanje, samo da dovrsim pricu.. idemo mi dalje.. pustimo moju glad, cesi. Slikani.

Sa tog arheološkog mjeseta vidi se jedna od 3 Ville. Kao što mozete vidjeti, pred samom vilom je neka mala zicica, bodljikava. Kazu s one druge strane zice ako dodjes ili te niko ne dira ili te vise niko nece ni dirati.. nisam htio biti medju ovim drugima, i onako je tamo u grmu cucao neki uniformirani, kao ne vidi se .) mos si mislit... Nego tute inace moj drug Stipica dovede tako drugove iz svijeta, al valjda ovu del Monte jos nije doveo pa je sva nevrozna.. a sta cu joj ja... mogla je s nama s ove strane zice.. sumnjam da je na tih 2100 kvadrata kuce nesto interesantno unutra :)

Put nas je vodio dalje i dalje, i otkrio sam jos jednu zanimljivost. sveprisutni oleander i gore uslikani je u biti jedina biljka koja na otoku raste, a da je ni jedna zivotinja iz safarija i sa otoka ne gricka, a sve to zbog njegovog otrovnog mlijeka u listovima. Nazalost ja sam za njegovu otrovnost saznao sa 24 godine, a kad sam imao 5,6,7 nerijetko sam se igrao sa oleandrovim liscem, cijedio mlijeko, vjerujte gorko je za popizdit, al nemojte probavat, jer sam danas saznao da su za vrijeme starog rima zene, one koje su se osjecale emancipiranjima pretpostavljam, znale nasjeckat malo oleandera u veceru svome dragome i do jutra bi bile udovice. Jebem li ga, ko malii sam i oleander zvakao, a i tisu jeo, oboje su iznimno otrovni, jos smo se frend i ja dosli hvalit razrednici kako smo se nazderali crvenih bobica u gradu, ova nas gleda.. uze knjigu pokaze na tisu.. mi eee to to.. bas je

finoslatko... kad ono maltene bio hazard oznaka pored... i jos sam tu... cudno.. ocito imam neki vege poremecaj :)

Kad vise sami nismo mogli i stigli, pripomogla nam je mlada Vodickinja (u daljenim tekstu Vodickinja, jer kako se zove nisam ni pitao, ni procitao sa plocice, niti sam popamlio iako su preostali članovi ekspedicije utrubili sa mlađom damom i ponovili njeno ime X puta). Njen "los" izgled danas možemo zahvaliti jucerasnjoj festi gdje je pila do 7 ujutro, pa je malo izguzvana. /Tihomire, jedva cekam tvoj komentar, jedva cekam:))) /
Lijevo iznad nase vodickinje u drevnomu nasem istarskomu kamenu uklesan je spomenik cika kochu koji je lijecio tu kugu i malariju i bla bla.. da ne serem puno :)

Daljnji put doveo nas je do nakupine kaktusa... a meni milo oko srca.. jooooj vidju kolko ih je.. jaaaaooo... onda sam jos saznao da se oni tu uzgajaju i da se od jednog dijela njih pravi domaca Brijunska tekila koje doduse nema u prodaji, a ko je piće nije nam receno.. a valjda ovi dole u onim vilama di se nesmije.. ne znam...

koji put, ali samo koji put slika moze reci i vise od mojih rijeci, pa bilo njih 2 ili 1000, tako da ova idilicna slika nek govori sama za sebe.

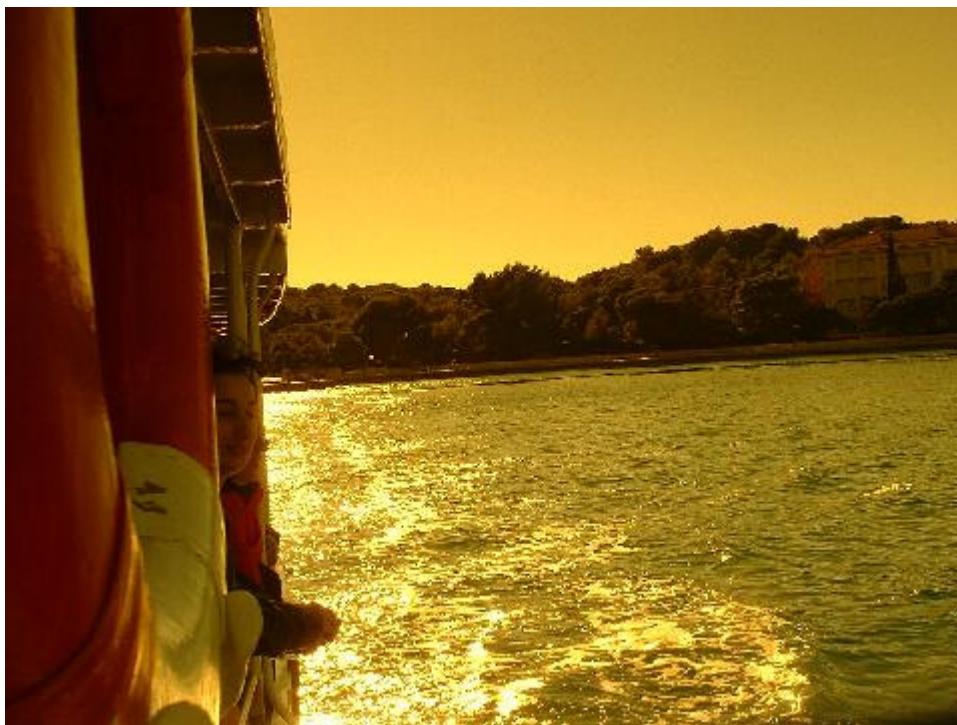
Tu su me opet upilali ovi cesi da ih fotografisem.. idu i deru se.. TU TU TU.. reko kakvog Tutu.. nije TUTU nego je TITO.. ma ne to kao.. TU.. na tom mjestu.. ja reko.. o mili boze, stase pod maslinom koju je vjetar prepolovio pa su je ovi jos u doba onog austrijanca zabetonirali da je spase pa je ona ko simbol brijuna i ima sta ono rekose 1200 godina ili tako nesto i kao najstarije nesto nesto na otoku i od tolko godina kolko ima jadna zamislite daje kolko ono rekose 600 litara ulja jedna maslina ?.. pih.. svasta.. i jeste se njeno ulje ne prodaje nego se istrazuje.. a sta molim te na 600 litara istrazuju... istrazuje se kojoj to vrsti masline sad pripada jer je kroz tolke godine jadna, zamsilit mutirala pa vise ne pripada ni izvornoj ni danasnjim.. sjebana neka maslina.. ko ce ga znat ... al ajde..

cesi htjeli da ih uslikam.. ja reko, jedan po jedan molim vas, bez guzve pod maslinom. (iju dobro da nije kruska).

Iju... tu se nasa Vodickinja poigrala Joska Lokasa (alias voditelja Kviza Upitnik) sa nama i kao sta ovaj skalpcr od Dzamonje predstavlja. Bilo je dovicljivih ideja od: - nakupine zeljeza, "nista, jede govna ni sam ne zna sto je", skupljene sake, mozak, glava dinosaura... i zamislite ko je bio najblizi... pa sta cu vam rec... necu vam rec.. znate i sami ko je pamtan po prirodi.. pa je prepostavio da se radi o golubici onoj bijeloj tletovoj sto leti... eee cvrc tu sam se sjebo.. ova ne leti.. ova spava, majku joj poljubim, sakrila glavu pod krilo i spava... e moj Dzamonja, tu si mi ga stavio, sta jest jest :)

A u pozadini vidite Ceha, sto ceprka.. kao zna on :) ..

I tako, nakon sto mi ga je Dzamonja zavuko, vrijeme se blizilo istjeku, Titu skoro da zaboravismo, a nasa Perojka strpljivo nas je cekala i molila da krenemo putem kuci... sad vi kao mislite povecerje.. e cvrc.. u biti se vas Fotograf i narator sjetio da on ni jednu sliku u bit nije i nece vidjeti kako ona u stvarnosti izgleda sve dok ne dodje kuci i ne pocne pisati ovaj report, a da bi docarao kako su njemu izgledali Brijuni okoristio se jednim pederlukom, pa umjesto da koristi skupe polarizacijske filtere, iskoristio je naocale koje mu je poklonila njegova najdraza. Ha :) ni sam nije bio svjestan da ce slika ispasti tolko jebacka da ce se zaljubit u sliku, a dakako da onaj dio recenice koji objasnjava od koga su cvije dobivene jos doprinosi vecoj zaljubljenosti u slikicu...

Tu se nasa danasnja prica nije zavrsila, ali vasa jest.. mi smo otisli na rucak...

Dok more se pjenilo

Igor Stojakovic - Balky